

HET SPINNENWEB

(SPIDER'S WEB)

Thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET SPINNENWEB - SPIDER'S WEB** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Sir Rowland Delahaye

Hugo Birch

Jeremy Warrender

Clarissa Hailsham-Brown

Pippa Hailsham-Brown - de jongere stiefdochter van Clarissa

Mildred Peake

Elgin - de butler

Oliver Costello

Henry Hailsham-Brown - Clarissa's echtgenoot

Inspecteur Lord

Agent Jones

PLAATS VAN HANDELING:

De zitkamer van Copplestone Court, het huis van de familie Hailsham-Browns in Kent.

TIJD VAN HANDELING:

Heden.

EERSTE BEDRIJF: een avond in maart.

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste scène: een kwartier later.

Tweede scène: tien minuten later.

DERDE BEDRIJF: Een paar minuten later.

(bij latere opvoeringen werd alleen tussen de eerste en tweede

scène van het tweede bedrijf een pauze ingelast.

DECOR:

De zitkamer is een vriendelijke en comfortabele kamer met tuindeuren rechts die toegang geven tot de tuin. Dubbele deuren links achter leiden naar de ontvangsthal waar de onderkant van de trap te zien is. Links midden gaat een deur naar de bibliotheek. In de linkerwand van de bibliotheek gaat een deur naar de ontvangsthal en in de rechterwand is een raam dat uitziet op de tuin. In de woonkamer is een raam rechts dat ook uitziet op de tuin. Rechts midden achter is een verborgen deur of een paneel met boekenplanken. Het mechanisme wordt in werking gesteld door een kleine hendel of schakelaar in de rechterwand naast ingebouwde boekenplanken midden achter. Het paneel (of de deur) draait de kamer in en als het opengaat, wordt een nis zichtbaar met een deur in de achterwand die naar de bibliotheek gaat. In de kamer staat degelijk meubilair. Links voor staat een wandtafel met een telefoon, midden achter staat een wandtafel voor de boekenplanken en een fraai bureau staat voor het raam rechts achter. De achterkant van het bureau bevat een geheime lade. Rechts midden staat een sofa met kleine tafeltjes links en rechts en een lange voetenbank ervoor. Links midden staan een leunstoel en een gemakkelijke stoel. Tussen deze twee stoelen staat een tafeltje. Een bureaustoel en vier rechte stoelen maken het meubilair compleet. 's Avonds is de kamer verlicht door een indirecte verlichting in het plafond en wandlampjes links, rechtsmidden achter, links midden achter en links. Het indirecte licht wordt bediend door een schakelaar naast de haldeuren en de schakelaar van de wandlampen zit aan de andere kant van de deuren. (zie plattegrond achter in het boekje)

EERSTE BEDRIJF

(als het gordijn opengaat, staat op de wandtafel links een blad met drie glazen port gemerkt met één, twee en drie. Op de tafel ligt ook papier en een potlood. Sir Rowland Delahaye zit op de linkerarm van de leunstoel. Hij is over de vijftig, gedistingeerd en heeft charme. Hij heeft een blinddoek voor en nipt aan glas nummer twee. Hugo Birch staat links naast Sir Rowland. Hij is ongeveer zestig en heeft een tamelijk opvliegend karakter. Hij heeft glas nummer drie in de hand. Hugo en Sir Rowland hebben verschil van mening)

SIR ROWLAND: *(proeft)* Ik zou zeggen.... ja – absoluut – ja, dit is de Dow tweeënveertig.

HUGO: *(pakt hem het glas uit de handen)* Dow tweeënveertig. *(hij geeft hem het volgende glas en noteert de opmerking van Sir Rowland. Sir Rowland neemt een slokje, nog een en knikt bevestigend)*

SIR ROWLAND: Ah, ja, dit is inderdaad wijn. *(neemt nog een slokje)* Cockburn zevenentwintig. Om een fles Cockburn zevenentwintig *(geeft het glas aan Hugo, die het op tafel zet en schrijft)* aan zo'n experiment op te offeren is absolute heiligschennis. *(hij staat op, doet de blinddoek af en legt die op de rug van de stoel)*

HUGO: *(leest zijn aantekeningen)* Jij zegt dat die de Cockburn zevenentwintig is. Nummer twee was de Dow tweeënveertig en nummer één was *(met afgrijzen)* Ruby port wijn. Poeh! Ik kan me niet voorstellen waarom Clarissa zulke rommel in huis heeft. Mijn beurt. *(hij geeft de blinddoek aan Sir Rowland en zet zijn bril af)*

SIR ROWLAND: *(bindt hem de blinddoek om)* Gebruikt het misschien om een haas te marineren of om wat smaak aan de soep te geven. Doe je best, Hugo. Ik zou je eigenlijk drie keer rond moeten draaien zoals ze doen bij blindemannetje. *(hij draait hem drie keer rond)*

HUGO: Hela, kalm aan.

SIR ROWLAND: Gaat het?

HUGO: *(voelt de stoel)* Ja.

SIR ROWLAND: Ik verwissel ondertussen de glazen. *(hij verzet de glazen een beetje)*

HUGO: Helemaal niet nodig. Denk je dat ik word beïnvloed door wat jij hebt gezegd? Ik kan port minstens zo goed beoordelen als jij, vriend. *(Jeremy Warrender komt door de tuindeuren binnen. Hij is een elegante jongeman en heeft een regenjas aan. Hij hijgt en is buiten adem en gaat snel naar de sofa)*

SIR ROWLAND: Je kunt niet voorzichtig genoeg zijn. *(pakt glas*

nummer drie)

JEREMY: *(hijgend)* Wat is er aan de hand? Geintjes met glazen? *(hij trekt regenjas en jasje uit)*

HUGO: Wie is dat? Wie heeft een hond mee naar binnen gebracht?

SIR ROWLAND: *(roept)* Het is de jonge Warrender maar.

HUGO: Oh, het klonk als een hond die een konijn nazit.

JEREMY: Drie keer heen en terug naar de ingang met een regenjas aan. De minister van Joegoslavië deed het in vier minuten en vijfendertig seconden. Ik ben helemaal kapot, maar ik heb er zes minuten en tien seconden voor nodig. *(hij laat zich op de sofa vallen)* Ik geloof nooit dat hij dat gedaan heeft. Chris Chataway misschien.

SIR ROWLAND: Wie heeft je dat verteld van de minister van Joegoslavië?

JEREMY: Clarissa.

SIR ROWLAND: Clarissa!

HUGO: *(snuift)* Oh, Clarissa. Besteed maar geen aandacht aan de dingen die Clarissa je vertelt.

SIR ROWLAND: Ik ben bang dat je je gastvrouw nog niet al te goed kent, Warrender. Deze jongedame heeft een zeer levendige verbeelding.

JEREMY: *(staat op)* Bedoelt u dat ze de hele zaak uit haar duim heeft gezogen?

SIR ROWLAND: *(geeft glas nummer drie aan Hugo)* Nu, dat zou me niets verbazen.

JEREMY: Wacht maar tot ik haar te pakken krijg. Ik zal haar de oren wel eens wassen. Goh, ik ben kapot. *(gaat af in de hal, legt zijn regenjas op de trap en komt weer binnen)*

HUGO: Hou op met dat geblaas als een stoomtrein. Ik wil me concentreren. Er staat vijf pond op het spel. Roly en ik hebben gewed.

JEREMY: Oh, waar gaat het om?

HUGO: Wie het best port kan beoordelen. We hebben een zevenentwintiger Cockburn, een Dow uit tweeënveertig en de specialiteit van de lokale kruidenier. Stilte! Dit is belangrijk. *(hij neemt een slokje. Vrijblijvend)* Mmmm – ah. *(Jeremy gaat op de sofa zitten)*

SIR ROWLAND: Nu?

HUGO: Jaag me niet op, Roly, ik laat mijn smaak niet bederven. Waar is de volgende? *(hij houdt glas drie in zijn rechterhand. Sir Rowland geeft hem glas nummer één. Hij neemt een slokje)* Ja, ik ben heel zeker van deze twee. *(geeft glas drie terug)* De eerste is de Dow. De tweede was de Cockburn. *(geeft glas één terug. Sir Rowland zet de glazen op tafel en schrijft)*

SIR ROWLAND: (*schrijvend*) Nummer drie de Dow en nummer één de Cockburn.

HUGO: Het is niet meer nodig de derde te proeven, maar ik denk dat ik maar beter door kan gaan.

SIR ROWLAND: (*geeft hem glas twee*) Alsjeblieft.

HUGO: (*nipt*) Bah! Oe! Wat een vreselijke smaak. (*hij geeft het glas terug en veegt zijn lippen af. Sir Rowland gaat naar de tafel*) Ik heb zeker een uur nodig om die smaak uit mijn mond te krijgen. Help eens even, Roly. (*Sir Rowland nipt aan de wijn*)

JEREMY: (*staat op*) Ik zal wel even helpen. (*hij doet de blinddoek af*)

SIR ROWLAND: Dus dat is jouw mening, hè? Nummer twee is kruideniersrommel. Onzin! Het is de Dow tweeënveertig. Geen twijfel aan.

HUGO: (*stopt de blinddoek in zijn zak*) Bah! Je hebt je smaak verloren, Roly.

JEREMY: Mag ik eens? (*hij neemt een slokje uit elk glas*) Volgens mij smaken ze allemaal hetzelfde.

HUGO: Jullie jongelui – die vervloekte gin die jullie steeds maar drinken, bederft je smaak volkomen. (*Clarissa Hailsham-Brown komt binnen*)

CLARISSA: Hallo, lieverds. Zijn jullie het eens geworden?

SIR ROWLAND: Ja, Clarissa. We zijn klaar voor je.

HUGO: Nummer één is de Cockburn, nummer twee is iets wat op port lijkt en drie is de Dow. Goed?

SIR ROWLAND: Onzin, nummer één is de namaak port, twee is de Dow en drie is de Cockburn. Waar of niet?

CLARISSA: Lieverds. (*ze kust eerst Hugo en dan Sir Rowland*) Breng het blad maar weer terug naar de eetkamer. (*ze gaat naar de tafel midden achter*) De karaf staat op de kast. (*ze neemt een chocolaatje uit de doos op de tafel*)

SIR ROWLAND: (*pakt het blad*) De karaf?

CLARISSA: (*gaat op de sofa zitten*) Ja, die ene karaf. (*ze trekt haar voeten onder zich*) Het is allemaal dezelfde port, snap je wel. (*Jeremy lacht en gaat naar de sofa. Hugo staat op*)

SIR ROWLAND: Clarissa, dat is een minne streek.

CLARISSA: Nu, het heeft de hele middag geregend en je wilde gaan golfen. Je moet toch een beetje afleiding hebben, en jullie hebben hier best wat gein mee gehad, lieverds van me, zeg nu zelf.

SIR ROWLAND: Wis en waarachtig. Je zou je moeten schamen, oude mensen zo te grazen te nemen. (*hij gaat naar de haldeur*)

HUGO: (*lacht en gaat naar de haldeur*) Wie zei dat hij een zevenentwintiger Cockburn overal uit kon halen?

SIR ROWLAND: Maak je niet dik, Hugo, laten we er één op nemen.
(*Sir Rowland en Hugo gaan al pratend de hal in. Hugo doet de deur dicht*)

JEREMY: Zo, Clarissa, nu wij. Wat is dat voor gepraat over die minister uit Joegoslavië?

CLARISSA: Wat bedoel je?

JEREMY: Heeft hij ooit in vier minuten en drieënvijftig seconden van de ingangspoort en terug gelopen in een regenjas?

CLARISSA: De minister van Joegoslavië is een schat, maar hij is dik over de zestig en ik betwijfel sterk of hij de laatste jaren ergens hard naartoe gelopen is.

JEREMY: Dus je hebt de hele boel verzonnen. Waarom?

CLARISSA: Je hebt al dagen geklaagd dat je niet genoeg lichaamsbeweging kreeg.

JEREMY: Clarissa, spreek jij wel ooit eens de waarheid?

CLARISSA: Natuurlijk wel – soms. Maar als ik de waarheid spreek, schijnt niemand me te geloven. Is dat niet gek? Ik denk dat als je dingen bedenkt, je meer fantasie hebt en dan met meer overtuiging overkomt. (*ze staat op en gaat naar de tuindeuren*)

JEREMY: Ik had wel een hartinfarct kunnen krijgen. Dat had je waarschijnlijk ook geen lor kunnen schelen.

CLARISSA: (*lacht*) Ik geloof dat het wat helderder wordt. Het zal wel een prachtige avond worden. De tuin ruikt heerlijk na die regen. (*ze snuift*) Narcissen.

JEREMY: Vind je het werkelijk leuk zo op het platteland te wonen?

CLARISSA: Geweldig.

JEREMY: (*gaat naar haar toe*) Je moet je kapot vervelen. Het past helemaal niet bij je, Clarissa. Jij hoort een vrolijk uitgaansleven in Londen te hebben.

CLARISSA: Hoe bedoel je, feestjes en nachtclubs?

JEREMY: Je zou een geweldige gastvrouw zijn.

CLARISSA: Het klinkt als een ouderwetse roman. Hoe dan ook, diplomatenfeestjes zijn vreselijk vervelend.

JEREMY: Maar het is zo zonde. (*hij probeert zijn hand op de hare te leggen*)

CLARISSA: (*trekt haar hand terug*) Van mij?

JEREMY: Ja. En dan is Henry er nog.

CLARISSA: Wat heeft Henry hiermee te maken? (*ze gaat naar de leunstoel en klopt een kussen op*)

JEREMY: Ik kan me niet voorstellen waarom je met hem getrouwd bent. Hij is jaren ouder dan jij, met een dochter al op school. Een prima kerel, daar niet van, maar die overdreven stomme

overhemden. Hij lijkt wel een opgezette uil. (*hij wacht*) En zo saai als slootwater. (*pauze*) Totaal geen gevoel voor humor. (*Clarissa kijkt naar Jeremy en glimlacht*) Oh, je vindt natuurlijk dat ik dat soort dingen niet mag zeggen.

CLARISSA: (*gaat op de voetenbank zitten*) Oh, ik vind het niet erg, hoor. Je zegt maar wat je wilt.

JEREMY: (*gaat naast haar zitten; fel*) Besef je eigenlijk wel dat je een fout hebt gemaakt?

CLARISSA: (*zacht*) Ik heb helemaal geen fout gemaakt. (*uitdagend*) Ben je bezig ongepaste toenadering te zoeken, Jeremy?

JEREMY: Zeker weten.

CLARISSA: Oh, wat leuk. Ga door. (*ze stoot hem met haar elleboog aan*)

JEREMY: (*staat op*) Ik hou van je.

CLARISSA: (*opgewekt*) Dat vind ik fijn.

JEREMY: Dat is een volkomen verkeerd antwoord. Je zou met een diepe sympathieke stem zoiets moeten zeggen als: "Dat spijt me".

CLARISSA: Het spijt me helemaal niet. Ik vind het geweldig. Ik vind het fijn als mensen van me houden. (*Jeremy draait zich af*) Zou je alles in de wereld voor me willen doen?

JEREMY: (*draait zich gretig naar haar toe*) Alles.

CLARISSA: Echt? Veronderstel dat ik iemand vermoordde, zou je me dan helpen.... Nee, dat moet ik niet zeggen. (*ze staat op en loopt om de sofa*)

JEREMY: (*blijft naar haar kijken*) Nee, ga door.

CLARISSA: Je vroeg zojuist of ik me nooit verveelde.

JEREMY: Ja.

CLARISSA: Nu, op een bepaalde manier natuurlijk wel, of beter gezegd, dat zou zo zijn als ik geen hobby had.

JEREMY: Oh, wat is het?

CLARISSA: Zie je, Jeremy, mijn leven is altijd heel vredig en gelukkig geweest. Er is nooit iets opwindends gebeurd, dus ben ik begonnen met een spelletje te spelen. Ik noem het "Veronderstel eens".

JEREMY: "Veronderstel eens"?

CLARISSA: Ja. Ik zeg tegen mezelf: veronderstel eens dat ik op een morgen beneden kom en een lijk in de bibliotheek vind, wat zou ik dan doen? Of veronderstel eens dat hier op een gegeven moment een vrouw binnenkomt en me vertelt dat zij en Henry in het geheim in Constantinopel zijn getrouwd, en dat ons huwelijk dus bigamie is, wat zou ik dan tegen haar zeggen? Of veronderstel eens dat ik moest kiezen tussen mijn land verraden en Henry voor mijn ogen zien vermoorden? (*ze glimlacht plotseling tegen Jeremy*) Of, zelfs....

(ze gaat in de leunstoel zitten) veronderstel eens dat ik met Jeremy zou weglopen, wat zou er dan gebeuren?

JEREMY: (staat op en knielt naast Clarissa) Ik voel me vereerd. Wat is er gebeurd? (hij pakt haar rechterhand)

CLARISSA: (trekt haar hand terug) Nu, de laatste keer dat ik dit speelde, waren we aan de Rivièra, in Juan les Pins en Henry kwam achter ons aan. Hij had een revolver bij zich.

JEREMY: Jeetje, heeft hij me doodgeschoten?

CLARISSA: Hij zei: (dramatisch) “Clarissa, of je komt naar me terug, of ik pleeg zelfmoord”.

JEREMY: (staat op) Dat vind ik heel netjes van hem. Ik kan me niet voorstellen dat dat iets voor Henry zou zijn. En wat heb je gezegd?

CLARISSA: (glimlacht) Nu, ik heb beide manieren gespeeld.

JEREMY: Nu, lieveling, je hebt er zeker plezier aan beleefd? (Pippa Hailsham-Brown komt uit de hal. Ze is een slungelachtig kind van twaalf, gekleed in schooluniform. Ze heeft een schooltas bij zich)

PIPPA: Hallo, Clarissa. (Jeremy gaat achter op de sofa zitten)

CLARISSA: Hallo, Pippa. Je bent laat.

PIPPA: (gaat naar de leunstoel) Muziekles. (legt hoed en schooltas in de stoel) Nog wat te eten in huis? Ik verga van de honger.

CLARISSA: Heb je je krentenbolletjes niet opgegeten in de bus?

PIPPA: Oh, ja, maar dat was een half uur geleden. Is er geen cake of zoiets, anders red ik het niet tot het diner.

CLARISSA: (neemt haar mee naar de hal, lacht) We zullen eens zien wat we kunnen vinden.

PIPPA: Is er nog kersentaart? (beiden af)

CLARISSA: (achter) Nee, dat heb je gisteren opgegeten. (Jeremy staat op, gaat naar het bureau en doet snel een paar laden open en dicht)

MISS PEAKE: (achter; luid) Ahoi, daar! (Jeremy schrikt en doet snel de laden dicht. Het licht wordt geleidelijk minder want de avond valt. Mildred Peake komt door de tuindeuren binnen. Ze is een grote vrolijke vrouw van over de veertig, gekleed in tweed en gummilaarzen. Miss Peake in de deuropening) Is Mrs. Hailsham-Brown in de buurt?

JEREMY: Ja, ze is net even met Pippa naar de keuken om wat te eten te zoeken.

MISS PEAKE: Kinderen horen niet tussen de maaltijden te eten.

JEREMY: Waarom komt u niet even binnen, Miss Peake?

MISS PEAKE: Nee, ik heb smerige laarzen aan. (ze lacht) Ik sleep de halve tuin naar binnen als ik verder kom. (ze lacht) Ik wilde alleen maar vragen wat er morgen bij de lunch aan groente moet zijn.

JEREMY: Ik ben bang dat....

MISS PEAKE: Weet je wat, ik kom wel terug. *(draait zich en draait zich dan weer om naar Jeremy)* Oh, u bent toch wel voorzichtig met dat bureau, hè, meneer Warrender?

JEREMY: Ja, natuurlijk.

MISS PEAKE: Het is een kostbaar antiek ding. U zou de laden er niet zo uit moeten rukken.

JEREMY: Het spijt me echt. Ik zocht een stuk schrijfpapier.

MISS PEAKE: Middelste vakje. *(Jeremy gaat naar het bureau, opent het middelste vakje en pakt er een pakje schrijfpapier uit)* Juist. Gek dat de mensen vaak niet zien wat vlak voor hun neus ligt. *(Miss Peake lacht hartelijk en gaat de tuindeuren uit. Jeremy lacht mee, maar stopt meteen als ze weg is. Pippa komt binnen vanuit de hal, kauwend op een broodje)*

PIPPA: Lekker broodje. *(ze doet de deur dicht)*

JEREMY: Hallo. Hoe ging het op school vandaag?

PIPPA: Redelijk beroerd. *(ze legt haar broodje op tafel)* Algemene geschiedenis. *(ze leunt over de leunstoel en doet haar tas open)* Miss Wilkinson is gek op geschiedenis. Ze is een vreselijk watje. Kan geen orde houden. *(ze pakt een boek)*

JEREMY: Wat doe je het liefst?

PIPPA: Biologie. Het einde. *(Jeremy gaat op de sofa zitten)* Gisteren hebben we een poot van een kikvors uit elkaar gehaald. *(ze duwt Jeremy het boek onder zijn neus)* Kijk eens wat ik in een tweedehands boekenstalletje heb gevonden. *(ze gaat in de leunstoel zitten)* Het is heel zeldzaam, zeker weten. Meer dan honderd jaar oud.

JEREMY: Wat is het eigenlijk?

PIPPA: Een of ander receptenboek. *(ze slaat het boek open)* Het einde, absoluut het einde.

JEREMY: Waar gaat het over?

PIPPA: *(verdiept in het boek)* Wat?

JEREMY: *(staat op)* Het lijkt me heel spannend.

PIPPA: Wat? *(in zichzelf)* Goh!

JEREMY: Lijkt me best het geld waard. *(hij pakt de krant)*

PIPPA: Wat is het verschil tussen een waskaars en een talkkaars?

JEREMY: Ik denk dat de talkkaars duidelijk van slechtere kwaliteit is. Maar je kunt hem natuurlijk niet eten.

PIPPA: *(staat op; geamuseerd)* "Kun je het eten?" Lijkt wel een quiz. *(ze lacht, gooit het boek in de stoel en pakt een pak speelkaarten uit de boekenkast)* Ken je duivels patience?

JEREMY: *(verdiept in de krant)* Mmmm?

PIPPA: Ik denk dat je er niets voor voelt om "vraag de buurman" met mij te spelen.

JEREMY: Nee. *(legt de krant weer op de voetenbank en gaat aan het bureau zitten om een adres op de envelop te schrijven)*

PIPPA: Dacht ik wel. Ik wou dat het eens mooi weer werd. *(knielt op de vloer en legt de kaarten uit)* Het is zo stom als je buitenaf woont en het is slecht weer.

JEREMY: Hou je van buitenaf wonen?

PIPPA: Nogal. Ik vind het beter dan in Londen. Dit is een meters huis met een tennisveld en alles. We hebben zelfs een geheime gang.

JEREMY: Een geheime gang, in dit huis?

PIPPA: Ja.

JEREMY: Geloof er niks van. Veel te nieuw.

PIPPA: Nu, ik noem het een geheime gang. Kijk maar. *(ze haalt een boek uit de rechterkant van de boekenkast en drukt op een kleine hefboom. De verborgen deur tussen de boekenkast en het raam gaat open. Er is een flinke nis te zien met een deur in de achterwand die naar de bibliotheek leidt)* Het is natuurlijk geen echte geheime gang, want die deur komt uit in de bibliotheek.

JEREMY: *(gaat de nis in)* Oh, ja? *(doet de deur open, kijkt de bibliotheek in en sluit de deur weer)* Je hebt gelijk. *(hij komt de kamer weer in)*

PIPPA: Maar het is allemaal heel geheim en je zou het nooit vinden als je het niet weet. *(ze duwt de hefboom weer omhoog. Het paneel gaat weer dicht)* Ik gebruik het altijd. Het is een perfecte plaats om een lijk te verstoppert. Vind je niet?

JEREMY: Ervoor gemaakt, volgens mij. *(Pippa gaat weer verder met haar spel. Clarissa komt uit de hal. Tegen Clarissa)* De amazone zoekt je.

CLARISSA: Miss Peake? Oh, wat vervelend. *(ze bijt een hap van Pippa's broodje en gaat naar de sofa)*

PIPPA: Hé! Die is van mij!

CLARISSA: Slokop. *(ze geeft Pippa het broodje. Pippa legt het weer op tafel en speelt verder)*

JEREMY: Eerst praaide ze me of ik een schip was en toen las ze me de les dat ik het bureau mishandelde.

CLARISSA: Ze is echt lastig, maar ze hoort bij het huis – *(tegen Pippa)* zwarte tien op de rode boer – *(tegen Jeremy)* en ze is echt een hele goede tuinman.

JEREMY: Weet ik. *(slaat zijn arm om Clarissa)* Ik heb haar vanmorgen vanuit mijn slaapkamerraam bezig gezien. Het leek wel of ze een enorm graf aan het graven was.

CLARISSA: Dat is een diepe voor.

JEREMY: *(tegen Pippa)* Rode drie op zwarte vier. *(Pippa kijkt kwaad. Sir Rowland en Hugo komen uit de bibliotheek. Sir Rowland kijkt naar Jeremy die bij Clarissa weggaat)*

SIR ROWLAND: Het lijkt op te klaren. Maar het is te laat voor golf. Nog maar twintig minuten daglicht. *(hij wijst met zijn voet naar een kaart)* Kijk, die moet daar. *(gaat naar de tuindeuren)* Nu, ik denk dat we net zo goed even naar het golfterrein kunnen lopen.

HUGO: Ik haal mijn jas. *(hij leunt over Pippa en wijst naar een paar kaarten. Pippa leunt kwaad voorover en verbergt de kaarten onder haar lichaam. Tegen Jeremy)* En jij, mijn jongen?

JEREMY: *(gaat naar de haldeur)* Ik zal mijn jasje even pakken. *(Hugo en Jeremy gaan de hal in. Jeremy gaat naar boven en passeert Elgin die naar beneden komt)*

CLARISSA: *(tegen Sir Rowland)* Vind je het niet erg om in het clubhuis te eten, lieverd?

SIR ROWLAND: Helemaal niet. Heel verstandig zelfs als de bedienden vrij hebben.

ELGIN: *(een butler van middelbare leeftijd, komt binnen)* Uw eten is opgediend in de schoolkamer, Miss Pippa.

PIPPA: *(springt op)* Oh, fijn! Ik sterf van de honger. *(ze rent naar de hal)*

CLARISSA: Ho, ho, eerst de kaarten opruimen.

PIPPA: Oh, verdomme. *(ze knielt bij de kaarten en pakt die op een stapeltje tegen de sofa aan. Tijdens de volgende dialogen stapelt ze de kaarten op, maar laat de schoppenaas net onder de linkerkant van de sofa liggen)*

ELGIN: Neem me niet kwalijk, mevrouw.

CLARISSA: Ja, Elgin, wat is er?

ELGIN: Er is een klein verschil van.... mening over de groente.

CLARISSA: Oh, hemel. Met Miss Peake?

ELGIN: Ja, mevrouw. Mevrouw Elgin vindt Miss Peake een beetje moeilijk doen, mevrouw. Ze komt voortdurend de keuken in met kritiek en opmerkingen, en mevrouw Elgin vindt dat niet zo prettig. Eigenlijk helemaal niet prettig. Waar we ook zijn geweest, mevrouw Elgin en ikzelf hebben altijd bijzonder goede relaties met de tuin gehad.

CLARISSA: Het spijt me echt. Ik zal.... eh... ik zal proberen het te regelen.

ELGIN: Dank u, mevrouw. *(Elgin af in de hal; doet de deur achter zich dicht)*

CLARISSA: Wat een misère, en wat een manier van praten. Hoe kun

je in vredesnaam een goede relatie met een tuin hebben? Het klinkt misplaatst, half heidens of zo.

SIR ROWLAND: Je mag van geluk spreken dat je dit stel gevonden hebt. Waar heb je ze eigenlijk vandaan?

CLARISSA: Van een uitzendbureau.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto